

Janus Rasmussen hjá GÍ hevði uppgávuna at ansa eftir UnaArge, og tað kláraði hann væl. Á myndini er hann kominn fram um Petur Slynne, meðan Rúni Justinussen er klárur at hjálpa. Mynd: Kalmar Lindenskov

at verjuparturin var ógvuliga ótryggur bæði mitt fyri, har teir vóru tøvandi og lítið avgjördir og høvdu trupuleikar við bóltfórleikanum, og í vinstri, har samstarvið millum Bjarka Mohr og Petur Slynne ikki var nakað at reypa av. Ópinu vóru stór, og tiskil kundi Rúni Justinussen aftur og aftur strúka íggjnum. At Andreas F. Hansen fekk ein løst longu í 26. minutt og noyðdist at gevast, tá 2. hálvleikur var hálvur, bætti ikki um.

HB miðvøllurin megnaði ikki at seta skikk á samanspælið. Rúni Nolsøe, sum eftir uppspæl frá Hans Thomassen hevði góan møguleika, spældi ikki upp til tað, hann plagar, Ingi Rasmussen striddist nógv, men hann er ikki tann, sum

skapir samanspælið, og hinir báðir á miðvøllinum, Hans Thomassen og Petur Slynne, vóru lítið eyðsýndir. Uni Arge arbeiðdi sum ein røvari, men hann hevði ógvuliga stuttar teymar frá Janusi Rasmussen og álitinum í GÍ verjuni, Símun Peturi Justinussen, sum bara góvu sterkasta HB álopsmanninum loyvi at skjóta nøkur langskot undan vindinum.

Undirhaldið
Í longdu leiktíðini gekk orkan undan. Tað bar við sær, at eftiransingarnar dragaðu, og so stóðust fleiri møguleikar. Á 194. minutt spældi Sámal Joensen John Petersen leysan, men Kaj Leo bjargði meistarlaga. Minuttin aftaná stóð góði

HB málverjin sum negldur, hann sá ikki fyrrrenn og seint var, at Henning Jarnskor úr 43 metra fjarstøðu heilt í høgru hevði sent flatt mill-um vinir og figgindar í brotsteiginum, og bólturin smeyg inn við handara stólanum.

GÍ var omaná, og tað var meiri ein spurningur, um teir fóru at økja, heldur enn, um HB fór at javna. Líttu løtu seinni stríddu teir gulu seg til baklinjuna í høgru, men Erlend Tvørfoss, sum var fluttur í álopið, tá Sámal Joensen kom inn, fluttaði í tvørtreið.

Og so var tað, at styrkin hjá HB í steypakappingini enn einaferð kom til sjóndar. Stutt fyri steðgin í longdu leiktíðini potaði Hallur Danielsen (skipaði

miðvøllin meiri, tá hann kom inn í umdystinum) í málið eftir hornspark og klumpspæl, og tað tóktist vera sigursmálið, tá Gunnar Mohr (setti avgjört meiri fútt í álopspartin, tá hann kom inn) sendi úr høgru. Rúni Justinussen, sum annars mundi vera ein av teimum frægastu, kiksaði, og Petur Slynne potaði í handara síðunetið.

Stórur rómur í HB skýlinum og á vøllinum, har spælararnir ov tíðliga løtu sigursgleðina fáa fastatøkur á sær. Eftir at stadionurið var steðgað, stríddi John Petersen segt leysan í høgru, sendi dyggt inn undir málið, har HB bæði hevði málverja og eina rúgvu av verjuspælarum, ið stóðu og hugdu at, meðan Símun Petur Justinussen við høvduinum stýrdi í kassan.

Og so var líka vítt sum sitt. Løgmaður og spælararnir skulu aftur í Gundadal, og ivaleyst fylgir stórur partur av mannfoldini teimum. Spenninurin og týðningurin verða teir somu.

Vit kunnu bara vóna, at spælið verður betri!

»HB stinkar...«

Áskoðararnir hjá GÍ og HB settu dám á finaludystin

TÓRSHAVN: Tað hava onkuntíð verið fleiri áskoðarar til steypafinalu í Havn, og ævigi pástandurin um, at tað altíð savnast nógv fólk til dyst í Gundadali, stóð sína roynd sunnudagin. Góðir 1000 gjaldandi áskoðarar vóru til dystin, og tað er ikki nógv, tá hugsa verður um týðningin av dystinum, og hvør spældi í finaluni.

Men teir áskoðararnir sum trúliga møttu upp, hóast veðrið leingi var

Tøgn eina løtu

Spælarar og áskoðarar mintust tey sum løtu lív í flogvanlukkuni í Vágnum og Per Gregersen í Gøtu, sum andaðist hósdeginn

TÓRSHAVN: Undan finaluni um lögmannssteypið var tøgn eina løtu. Fólkíð í Gundadali reistist, og saman við teimum inni á vøllinum mintust tey í tøgn eina løtu tey níggju, sum fórust í syndarligu flogvanlukkuni leygardagin og Per Gregersen í Gøtu, sum andaðist hósdeginn.

Per Gregersen var ein av idnu GÍ viðhaldsfólkunum. Saman við so mongum øðrum úr Gøtu var hann – fryntligur og væl upplagdur – altíð at siggja, tá GÍ spældi á heimavølli og ofta, tá teir spældu á útavølli.

Síðani tá var greitt, at GÍ fór at vera annar parturin í finaluni um lögmannssteypið, hevði hann gleitt seg til at fara til Havnar sunnudagin, men soleiðis skuldi tað ikki vera.

Uppilagsti skiparin, sum

seinnu árin var á Fiskavirk-inum og í alingini, hevði tvey markar garðin Jørundstovufestið, og tað var meðan hann tókst við at sláa omanfyri húsini seinnapartin hósdeginn, at boðini vóru eftir honum.

Per, sum mitt í hesum mánaðinum hevði fyllt 73 ár, var giftur við Berlinu. Børnini eru Arni og Magnus, sum búgva í Danmark, og Sonja og Jógvan, sum búgva í Norðragøtu.

jh.

– Vit skuldu havt vunnið

TÓRSHAVN: Tá teir 120 minuttirnar av steypafinaluni vóru farnar var HB frammanfyri 2-1, og líkt var til, at lögmannssteypið enn einaferð skuldi endi í Havn.

Men so tók veteranurin og liðforarin sakina í egnar hendur.

– Vit vóru farnir í álp. HB fekk ikki bóltin burtur, og tá John (Petersen) so vann bóltin í høgru og sendi innfyri málið, rann eg beint í bóltin og skallaði hann í málið, greiðir málskjútinn sjálvur frá.

Hann var sum vera man ovurfeigin um málið, men eftir dystin var hann meira keddur um, at teir ikki høvdu vunnið dystin, enn hann var feigin um at hava javna í

síðstu løtu.

– Hugsu vit um spælið og kjansir, so var hatta ein dystur sum vit 'attu at vunnið. Vit høvdu betri og fleiri málsmøguleikar enn HB, men tað knípti við at fáa bóltin í málið.

Tað gekk illa hjá GÍ at fáa bilbukt við HB-liðið í fyrra hálvleiki, men í seinna stýrdu teir dystinum.

– Vit fóru inn fyri at leypa á og gera mál. Tað var uppleggið hjá okkum, og hóast tað ikki gekk so væl allatíðina, so høvdu vit yvivág, segði Símun Petur Justinussen, sum nú gleðir seg til seinnu finaluna.

Tá skal vinnari finnast!

ek

Hvørgin venjarin var nøgdur eftir dystin

Bæði Johan Nielsen og Páll Guðlaugsson vóru skuffaðir av, at teirra lið ikki vann

TÓRSHAVN: Venjararnir hjá GÍ og HB vóru eftir dystin samdir um ikki at vera nøgdir.

– Eg kann ikki vera nøgdur, tá vit missa sigurin í síðstu løtu. Vit skuldu havt klára at koyrt sigurin heim, tá vit koma á odda 2-1, segði Johan Nielsen, venjari hjá HB eftir dystin.

Fyrrverandi venjarin hjá GÍ, hevur fyrr í steypakappingini verið við til at fingið úrslitið í síðstu løtu, og hesaferð var líkt til, at tað enn einaferð skuldi eydnast.

– Menn klára ikki at halda høvðið kalt, og í einum tveimum fjórðum missa vit óneyðugt bóltin á veg fram.

Annars var HB-venjarin nøgdur avrikið hjá sínum spælarum.

– Tað sum vit høvdu sett okkum fyri riggaði væl. Vit biðaðu eftir GÍ-arnum, og royndu so at fáa mál uppá kontraalopin. Tíverri riggaði kontrafótbólturin hjá okkum ikki so væl hesaferð, sum hann oftast ger.

Harmaðist brendur móguleikarnar

GÍ-venjarin Páll Guðlaugsson harmaðist eftir dystin serliga, at hansara menn ikki fingi stórra úrtøku burtur úr málkjansnum.

– Vit skuldu havt avgjört dystin í vanligu leiktíðini. Vit fingi í seinna hálvleiki

spælið hjá okkum at ganga nøkunnunda, og høvdu nógvur málsmøguleikar at gera mál, segði hann eftir dystin.

– Eisini eftir at vit lögdu okkum á odda 1-0 høvdu vit móguleika at økja og avgera dystin, vit høvdu fleiri yvirlátsstøður, sum vit einki fingi burtur úr. Ístaðin lova vit HB inn í dystin, tá teir als ikki skuldu fingið loyvi til tað. Tað skuldi ikki komið fyri.

– Vit noyðast bara at taka okkum saman, og gera tað betri í seinnu finaluni, segði Páll Guðlaugsson.

ek